

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA Pakora Pluss

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 4, точка 10 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), на член 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), както и на глава 5, точка 1 от приложение IV към Акта за присъединяване от 2003 г. — Внос на автомобил по море — Допускане до свободно обращение при освобождаване от мита и други митнически мерки, приложими към стоките, които към датата на присъединяването се транспортират в разширената Общност след като са били предмет на формалности при износ

Диспозитив

- Глава 5, точка 1 от приложение IV към Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словацката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че за да се провери дали са спазени посочените в нея формалности при износ, е без значение дали са извършени действията, предвидени в член 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2787/2000 на Комисията от 15 декември 2000 година, дори когато е съставен товарен манифест.
- Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година, и Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 2787/2000, са приложими в новите държави членки, считано от 1 май 2004 г., без да е възможно да се твърди, че се прилага режимът, предвиден в глава 5, точка 1 от приложение IV към посочения акт за присъединяване, когато предвидените в нея формалности при износ не са изпълнени за стоки, които към датата на присъединяването на тези нови държави членки към Европейския съюз се транспортират в разширената Общност.

- Член 4, параграф 10 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 82/97, трябва да се тълкува в смисъл, че вносните сборове не включват подлежащия на събиране при вноса на стоки данък върху добавената стойност.

- При внос на стока данъкът върху добавената стойност се дължи от лицето или лицата, посочено/посочени или прието/приети за платец/платци в държавата членка на вноса.

(¹) ОВ C 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Bianca Purucker/Guillermo Vallés Pérez

(Дело C-256/09) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Временни, включително охранителни мерки — Признаване и изпълнение)

(2010/C 246/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bianca Purucker

Отговорник: Guillermo Vallés Pérez

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на глава 3 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Прилагане на предвидените в споменатия регламент правила за признаване и изпълнение спрямо временна мярка, с която на бащата се предоставя упражняването на родителските права върху детето и се разпорежда детето, задържано от майката в друга държава членка, да бъде върнато при бащата

Диспозитив

Разпоредбите на член 21 и сл. от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, не се прилагат към временни мерки по член 20 от този регламент, свързани с упражняването на родителските права.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (осми състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Gaston Schul BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-354/09) (¹)

(Митнически кодекс на Общността — Член 33 — Митническа стойност на стоките — Включване на митата — Условие на доставка „Delivered Duty Paid“)

(2010/C 246/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gaston Schul BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Тълкуване на член 33, първа алинея, буква е) и на член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Митническа стойност — Договор, който съдържа условие на доставка „Delivered Duty Paid“ и е сключен с предположението, че не се дължи мито — Размер, който не е посочен — Изключване или не на митническата стойност

Диспозитив

Предвиденото в член 33 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността условие, според което вносните мита трябва да са „разграничени“ от действително платената или подлежаща на плащане цена на внесените

стоки, е изпълнено, когато страните по договора са се споразумели, че тези стоки ще бъдат доставени DDP („Delivered Duty Paid“), и са записали това в митническата декларация, но поради грешка относно преференциалния произход на стоките са пропуснали да посочат размера на вносните мита.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Baranya Megyei Bíróság, Република Унгария) — Pannon Gép Centrum Kft/APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Дело C-368/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане на платения по получени доставки данък — Национална правна уредба, която санкционира наличието на погрешни данни във фактурата със загуба на правото на приспадане)

(2010/C 246/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Baranya Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pannon Gép Centrum Kft

Ответник: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Предмет

Преюдициално запитване — Baranya Megyei Bíróság — Тълкуване на член 17, параграф 1, на член 18, параграф 1 и на член 22, параграф 3, букви а) и б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), както и на Директива 2001/115/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 година за изменение на Директива 77/388/ЕИО с цел опростяване, осъвременяване и хармонизиране на предвидените условия за фактуриране на данъка върху добавената стойност (ОВ L 15, стр. 24) — Загуба на правото на приспадане на лицето, което получава услугите, поради грешка в датата на завършване на строителството, посочена в издадената от доставчика фактура — Национално законодателство, което санкционира всяко неспазване на изискването за форма на фактурата със загуба на правото на приспадане